

Hitler vyhrál válku

Josef Vít

20. 4. 2013

20. dubna je 124. výročí narození Adolfa Hitlera. Za protektorátu se tento den všechny děti od první třídy učili oslavné básně v němčině. Dnes žádný slavný den. Ale pokusím se tímto připomenutím na trochu jiný pohled jeho úlohy v dějinách. Víím, že neplatí žádné kdyby, ale přesto zkusím se na toto téma podívat trochu jinak.

Dnes je Německo opět hegemonem Evropy. Co chtěl Hitler, se stává skutečností. Bez války, bez násilí dokonce s podporou našich politiků.

Pobaltské republiky jako Litva, Estonsko a Lotyšsko jsou germanofilní státy kde vládou nacionalistické a antikomunistické režimy oslavující Hitlerovy oddíly SS a ovládnutí státu po vypuknutí války proti SSSR oslavují jako „**Den osvobození**“. Německý fašismus nemůže mít větší uspokojení – Hitler by jásal.

80% podniků u nás je v cizích rukou zahraničního kapitálu. Většinou německého. Jako národ jsme určeni k vymření – překážíme v německém lebensraum. Vymíráme a Kalousek ruší podpory pro rodiny s dětmi. To je další kolaborant Hitlera. Můžeme říci, že to není Hitler, ale kapitalismus – ale kapitalismus v rukou mocnějšího a tím je Německo. Kvůli tomu se u nás falšují dějiny. Není to jen otázka vyhnání sudetských Němců po druhé světové válce.

Naše média už dvacet let ovládají německé koncerny a podle toho to vypadá.

V rámci EU německá Evropa naplňuje plány, své plány – plány Hitlera. Už ne ohněm a mečem, ale penězi.

Možná to všechno je důvod, proč je u nás zakázáno číst Main Kampf.

Na jaře roku 1941 se Hitler rozhodl k útoku na Sovětský svaz. Cestu mu k tomu umetly západní mocnosti Francie a Británie v Mnichově. Obrátili tím Hitlerovu pozornost jeho rozpínavosti na východ. **Vždyť zničení Sovětského svazu bylo jejich hlavním cílem**, kterému klidně obětovali český a polský národ, když pomínu malé pobaltské národy. Největším až paranoidním antikomunistou byl Churchill.

Jenže se přepočítali. Hitler se rozhodl, že si to nejdříve vyřídí s nimi. **Měl s nimi nevyřízené účty z Versailles**. Napadl Polsko a porazil Francii. Zaútočil na Balkán a získal pod svou kontrolu Jugoslávii, Řecko a Kypr. Británii ničil leteckými údery. A v Africe se snažil dostat pod svou kontrolu Suez, aby Británii odřízl od jejích zdrojů na Blízkém východě.

Zkrátka na jaře 1941 měl Hitler pod svou kontrolou celou Evropu. Dostal celou Evropu od Norska až po Středozevní moře, od Francie po státy u Černého moře. **Mohl být spokojený, bohudík nebyl. Říkám správně bohudík. Musíme všichni v Evropě děkovat Hitlerovi, že napadl Sovětský svaz, protože to byl jeho konec**. A všichni známe záměry, jaké měl Hitler s porobenými národy, které nebyly té správné nordické rasy nadlidí. Untermensch měli v německé Evropě dělat jen lacinou, bezprávnou pracovní sílu.

Na začátku června 1941 byla situace v Evropě jasná – Hitler ovládal celou Evropu s výjimkou Británie. A situace Británie nebyla dobrá. Dostávala sice materiální pomoc ze Spojených států, ale Hitler svými ponorkami ovládal Atlantický oceán a způsoboval zásobovacím lodím obrovské ztráty. Navíc v USA vládl izolacionismus. To byla politika zdůrazňující, že USA už nepůjdou válčit do Evropy. Mrtví z 1. světové války varovali Američany před dalším zapojením do evropských problémů. Takže Británie se nemohla spoléhat na americkou pomoc. To Američanům vydrželo až do Pearl Harbour. Přesto to trvalo ještě skoro celý rok – do roku 1942 - než se objevila americká vojska na africkém bojišti.

Zkusme si představit, jak by svět vypadal, kdyby Hitler dodržel smlouvu o neútočení, kterou uzavřel se Sovětským svazem v srpnu 1939. A srovnáme ten stav s dnešními snahami o vybudování **Spojených států evropských**.

Německo ovládalo celou Evropu. A v Evropě byl v celku klid. Lidé se podrobili – až na Jugoslávce, kteří zorganizovali v horách partyzánský boj proti okupantům. Francie podrobená a Británie pro něj nebyla nebezpečná, měla dost starostí sama se sebou.

Kdyby se Hitler neodhodlal k sebevražednému útoku na SSSR, mohl být v klidu a mohl začít budovat novou, německou Evropu. Adolf Hitler se vyjádřil v tom smyslu, že evropské země zcela očividně patří k sobě, jako členové jedné velké rodiny. Joseph Goebbels prohlásil: „Jsem si jist, že za padesát let se už o jednotlivých zemích v Evropě mluvit nebude.“ **A není to cíl i dnešní EU?**

Pomocí cukru a biče by Hitler získal v Evropě bezkonkurenční pozici. Pokud by v Evropě zavedl stejnou ekonomickou politiku jako v Německu, tak by do deseti let vybudoval z Evropy superstrát, který by neměl ve světě soupeře. **Všichni víme, že Hitler v roce 1933 převzal totálně zničenou zemi ždímanou zahraničními bankéři.** Vydal nové peníze, zavedl bezúročnou ekonomii a za 5 let vybudoval z Německa superstrát, který si za necelé 2 roky podrobil celou Evropu. Nebylo to pozoruhodné?

A kdyby tohle Hitler všechno aplikoval na celou Evropu, neměl by na světě rovnocenného soupeře. Bohudík, ten hlupák se vrhl na Rusko. A to byl jeho konec.

Vítězné mocnosti si po válce Evropu rozdělili na své sféry vlivu. Ve východní Evropě vznikly socialistické státy. V té západní části začaly brzy snahy o budování sjednocené Evropy. Po pádu železné opony se rychle celý proces zintenzivnil a tak dnes máme Evropskou unii. Touha po vytvoření evropského superstrátu není nic nového. Když zapomeneme na Římskou říši, tak už Napoleon toužil po ovládnutí Evropy. Napoleon se pokoušel Evropu zbudovat, pro její vlastní dobro, na stejném principu: evropském zákoníku, nejvyšším evropském soudním dvoře, společné měně, jednotném systému měr, stejných zákonů atd. Očekával, že Evropa se rychle stane jediným národem.

Stejnou poruchou trpí i architekti Evropské unie.

Pokusme se srovnat dnešní EU a imaginární starou německou Evropu. Geograficky je to vlastně stejné. A politicky by se dala srovnat s bývalou východní částí pod sovětským vlivem. S tím rozdílem, že Hitler by se nemusel tolik omezovat.

Po rozpadu sovětského bloku západní země ovládly východní země. Privatizace – rozuměj předání průmyslu do rukou západních koncernů – zbídačila východo-evropské národy.

V Česku je 80% továren v rukou zahraničního kapitálu – většinou německého. Čeští dělníci dělají součástky, které se v Německu montují do finálních výrobků. Němečtí zaměstnavatelé tady platí dělníky žebračskými mzdami sotva stačícími k obživě, ale daně platí v Německu. Neměl by Hitler radost? Vždyť víc by si ani nemohl přát. Podobné je to i v dalších „zprivatizovaných“ zemích.

Pro své obchody si Němci vytvořili jednotnou měnu – euro. To je možná dobré pro jejich obchody, ale pro evropské státy je to pastí, do které se dostali vlastní vinou. Část států, většinou na jihu Evropy nestačila konkurovat zbytku Evropy. Proto si musely začít půjčovat peníze. **A Německo půjčovalo, rádo.** Dnes je situace taková, že dlužníci nestačí splácet. Privatizovat už není, co a tak tady máme krizi eura. Mluví se, že dlužníci musí vystoupit z eura a založit si vlastní měnu. Mluví se o krachu eura jako takového. Nakonec se mluví o tom, že Německo se vrátí ke své marce. Politici dělají všechno možné, aby status quo zachovali, ale nikdo jim už nevěří. Jak to skončí, nikdo neví. Hlavně aby to neskončilo pádem Evropské unie. Hitler se musí smát. Jemu by se nic takového stát nemohlo.

Mnoho publicistů přirovnává EU k socialistickým státům. **Ale EU není socialistická – přesněji je spíše fašistická, neboť se podobá Evropě, kterou by mohl budovat Hitler, kdyby nenapadl Sovětský svaz.** EU je umělý výtvar, o který se snažili už Napoleon nebo Hitler. V každém případě za snahou vytvořit evropský superstát stojí snahy imperialismu. **Imperialismus a touha po evropském sjednocení jsou hybnou silou po ovládnutí světa.**

Jaký je rozdíl mezi Evropou ovládanou Hitlerem a dnešní Evropou ve které hraje Německo první housle? Bez Německa se v Evropě nepohne ani lístek na stromě. Německé banky drží většinu dluhů Evropanů. Německé banky půjčují další peníze zbankrotovaným státům. Asi bych měl napsat státům před bankrotem, ale to je v podstatě stejné.

Politicky se EU podobá totalitním státům. Evropské zákony jsou nadřazené zákonům jednotlivých zemí. Jednotlivé státy nemohou bránit svoji ekonomiku před nekalou konkurencí. Jdou do takových podrobností, že určují zakřivení banánů nebo velikost okurek. **Až dokončí svoji práci a zlikvidují národní státy, tak národy Evropy – hlavně ty menší – ztratí veškerou schopnost udržet národní identitu a zaniknou.**

Evropa ovládaná Hitlerem by neměla vady, které má dnešní EU. V první řadě by nebyla demokratická.

Demokracie není nejlepší forma vlády pro tak obrovský konglomerát států, kde se každý snaží urvat, co se dá na úkor druhého. Kde může každý mluvit do všeho. Mnohem výhodnější je vůdcovský princip. A nedá se říci, že politici to nevědí a nedělají nic pro změnu. Všichni můžeme vidět snahy ovládnout Unii pomocí institucí jako je **evropská komise** a další, **kam se lidé jmenují a nejsou voleni.** Nikdo neví, kdo je dosadil, nikdo neví, komu slouží. Mají neomezenou moc a rozhodují ... a tady to začíná být zajímavé. Myslí si někdo, že rozhodují pro blaho obyvatel Unie? Myslím, že takový blbec mezi námi není. Nebo rozhodují pro blaho bankéřů a majitelů korporací? To bude asi pravděpodobnější.

V tomto okamžiku vyvstává otázka, jaký by byl rozdíl mezi Hitlerovou Evropou a Evropskou unií v blízké budoucnosti, až se naplní všechny představy těch, co tahají nitky za oponou.

Odpovědět na tuto otázku si musí každý sám.

Byl jsem příliš malý, když Hitler napadl Sovětský svaz, byl poražen a jsem rád, že jsem mohl prožít celý svůj produktivní život v socialismu a nikoli jako untermänch v Hitlerově státě. (Bohužel to štěstí neměly desítky milionů lidí, kteří zahynuli ve válce.) Ptát se ale musím, jak budou žít naše děti jako untermänch v nové Evropské unii. Pokud se někomu nelíbí označení untermänch, tak ať si srovná pracovní podmínky a mzdy u nás a v Německu. Máme horší pracovní podmínky a pětinové mzdy oproti německým. Nepodobá se EU z našeho pohledu té imaginární Hitlerově Evropě, která by tady byla, kdyby nenapadl SSSR? Myslím, že kdyby Hitler dneska žil, byl by spokojený. Vždyť víc by si ani nemohl přát.